



ICETA: EL PUTO AMO

Ha menjat molta banqueta, sovint ha tingut de ballar amb la més lletja i més d'una vegada li ha tocat pagar el beure. Va fitxar molt jove però mai no acabava de ser titular. Les estrelles de l'equip sembla que no li tenien massa confiança. El temps passa. Els veterans es retiren o els retiren (al PSC és fàcil veure com uns companys en jubilen uns altres). De mica



en mica agafa protagonisme fins que el posen de mig centre per organitzar el joc.

És l'anomenat moment Iceta. En poc temps canvia les regles de joc, es fa de la selecció espanyola i abandona el centre

del camp per passar al centre de la pista. Ara balla. Simpatiquíssim.

És llest i el temps passat a la banqueta ha sabut aprofitar-lo. S'ha mirat centenars de vídeos i ha estudiat les tàctiques pròpies i dels rivals. Va poc a poc, però no para (si és que no balla). És com una fureta, en el bon sentit, en el sentit de treballador laboriós i incansable. Un bon català. Com els catalans de la Lliga per exemple.

Sap que mai no el posaran de davant centre perquè li falta alçada però ell aspira jugar en aquest lloc encara que sigui en un partit de veterans. I pensa: A Madrid hi ha un tio alt a qui la temporada ha donat possibilitats de lluir-se. L'ha cagat moltes vegades però no hi ha dubte que també ha marcat gols. Iceta veu la jugada. A Madrid no necessiten més tios alts però la pedrera catalana va fluixa de nois crescuts. Iceta sap que traspassaran a l'alt de Madrid i ell es quedarà com sempre, a la banqueta.



S'avança a la jugada. És ell mateix qui proposa al President el fitxatge de l'alt, qui alaba les seves possibilitats de fer-se titular. Ell, en canvi... no podria, és baixet, fa panxeta, els anys comencen a pesar...

El President s'emociona en veure tanta generositat. No és aquesta una virtut que abundi massa en els equips de la política nacional. I aleshores, el reserva Iceta deixa anar un detall que el President encara no havia pensat. Clar, quedarà un lloc bacant a Madrid...

Si quieres te cubro el puesto hasta final de temporada diu l'Iceta tímid... I el President que te un sopar aquell vespre diu, Hecho!

I l'Iceta es compra un vestit, va fins a Madrid, signa un contracte i es converteix, ja era hora! en ministre d'alguna cosa.



UN PAÍS LLUNYÀ, MOLT LLUNYÀ

Què en sabem a Catalunya, o a Espanya, d'aquest país que es diu Portugal a part del bacallà amb patates i el hoquei sobre patins?

Els poders espanyols mai no han digerit que els portuguesos fotessin el camp de l'imperi espanyol i recuperar la independència amb l'ajuda de la pèrfida Gran Bretanya. Des de llavors li fan el buit.

Després de la Revolució dels Clavells, els portuguesos van construir una democràcia prou neta comparada amb la que aquí tenim i es van allunyar del model que Madrid els imposava.



Les recent eleccions, han trencat aquest esquema? Han reelegit el mateix cap d'Estat però també l'ascens meteòric de la dreta populista radical d'extrema dreta en un context de coronavirus i d'un govern d'esquerres aclaparat per la pandèmia.

Portugal, no té "no hi ha un cordó sanitari" per mantenir els populistes fora del poder. Ara viu un dels períodes més complexos de la seva història recent i la pandèmia està causant estralls al país, el més colpejat del món en les últimes dues setmanes.

Crisi econòmica i social ahora?